

C_2018142LT.01002301.xml

23.4.2018

LT

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 142/23

2018 m. sausio 8 d. Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sole-Mizo Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-13/18)

(2018/C 142/31)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Sole-Mizo Zrt.

Atsakovas: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1.

Ar valstybės narės teismų praktika nagrinėjant atitinkamas nuostatas dėl palėkanų už vėlavimų daryti prielaidą, kad nacionalinė mokesčių institucija nepadarė pažeidimo (neveikimo), t. y. nėra vėlavimo negrąžinamos pridėtinės vertės mokesčio <...> už apmokestinamųjų asmenų neapmokėtas prekes ir paslaugas dalies atveju, nes tuo metu, kai atitinkama nacionalinė mokesčių institucija priėmė sprendimą, galiojo Bendrijos teisės pažeidžiantys nacionalinės teisės aktai, o Teisingumo Teismas tik vėliau nustatė juose tvirtintą reikalavimą neatitikimų Bendrijos teisei, atitinka Bendrijos teisės nuostatas, 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (1) (toliau – PVM direktyva) nuostatas (ypač jos 183 straipsnį) ir veiksmingumo, tiesioginio veikimo bei lygiavertiškumo principus?

2.

Ar Bendrijos teisės, konkrečiai, PVM direktyvos nuostatas (ypač jos 183 straipsnį) ir lygiavertiškumo, veiksmingumo bei proporcingumo principus atitinka valstybės narės praktika, pagal kurią, nagrinėjant atitinkamas nuostatas dėl palėkanų už vėlavimų, skiriama, ar nacionalinė mokesčių institucija mokesčio negrąžino vadovaudamasi tuo metu galiojusiomis nacionalinės teisės nuostatomis, kurias, beje, pažeidė Bendrijos teisės, ar taip elgėsi pažeisdama tokias nuostatas, ir pagal kurią, kiek tai susiję su sukauptu PVM palėkanų suma, kuri grąžinti nebuvo

galima pareikalauti per protingą terminą dėl nacionalinių teisųje numatyti reikalavimai, Teisingumo Teismo pripažinti prieštaraujančia Sąjungos teisei, nurodomi du atskiri laikotarpiai, dėl to

per pirmąjį laikotarpį apmokestinamieji asmenys turi teisę gauti tik palūkanas už vėlavimą, atitinkančias centrinio banko nustatytą bazinį normą, turint omenyje tai, kad Vengrijos mokesčių institucijos, per protingą terminą nesumokėdamos išskaitas faktūras traukto PVM, neveikė neteisėtai, nes tuo metu vis dar galiojo Bendrijos teisei prieštaraujantys Vengrijos teisės aktai, o

per antrąjį laikotarpį turi būti mokamos už centrinio banko nustatytą bazinį normą dvigubai didesnės palūkanos – jos, be kita ko, nagrinėjamos valstybės narės teisės sistemoje taikomos vėlavimo atvejais – vien dėl pavėluoto palūkanų už vėlavimą, priklausančių už pirmąjį laikotarpį, išmokėjimo?

3.

Ar PVM direktyvos 183 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad lygiavertiškumo principas draudžia tokių valstybės narės praktikų negrįžinto PVM klausimais, pagal kurių, mokesčių institucija moka tik centrinio banko bazinį (paprastąjį) normą atitinkančias palūkanas, jei buvo pažeista Sąjungos teisė, tuo tarpu pažeidus nacionalinę teisę mokamos už centrinio banko bazinį normą dvigubai didesnės palūkanos?

(1) OL L 347, 2006, p. 1.